

dag. Enhver Dag, der gaaer hen, gjør det desværre mere sandsynligt, at det heller ikke vil kunne lykkes med en Lov om Invalidernes Forsørgelse, og enhver Dag er forsaavidt kostbar. Det gaaer vistnok jævnlige ethvert Medlem af Thinget, som det er gaaet mig, at enhver Dag minder os om, hvad vore Krigere maa lide i denne Vintertid under Slud og Kulde, stedse paa Feltjod, udelukkede fra at turde forfølge deres militaire Fordele, og stedse rede til at vente paa, om de ville blive angrebne paa det ene eller det andet Punkt. Ethvert Medlem af Thinget vil uden Tvivl jævnlig have stillet for sine Tanker de Besværigheder og Savn, de Lidelser og Farer, som et saadant lidet fyldestgjørende Vinterfelttog maa medføre for vore Krigere, og jo oftere denne Tanke stiller sig frem for Ens Blik, desto mere maa man føle sig gennemtrængt af det Duffe, at kunne gjøre, hvad man kan, og navnlig ogsaa i det Punkt, hvorom her er Tale, at følge det Spor, som det andet Thing har anvist, paa den bedst mulige Maade. Naar Invalideloven standsede i Landstinget i forrige Session, saa udtaler jeg det som min bestemte Overbeviisning, at Landstinget ligesuldt deelte Folkethingets varme Interesse for denne Sag, (Sal Ja!) men Landstinget ønskede, at Sagen skulde behandles paa den hensigtsmæssigste Maade, og holdt sig overbeviist om, at dette vilde skee, naar det arbejdede i Forening med Regjeringen. Uagtet jeg derfor har den fuldeste Overbeviisning om, at vore Invalider have varme Talsmænd i Ministeriet, og navnlig have de varmeste Talsmænd i de Mænd, der ere deres nærmeste Foresatte, har jeg dog troet, da denne Rigsdag er frenden saa langt frem, at burde foranledige en Udtalelse fra Regjeringens Side om den Gjenstand, hvorom her er Tale. Det er derfor, jeg har begieret det ærede Things Tilladelse til at rette det Spørgsmaal til den høitagede Krigsminister, og det er paa Grund heraf, at jeg herved tillader mig det Spørgsmaal, om det paa forrige Rigsdag lovede Forslag fra Regjeringen til en Lov om Invalidernes Forsørgelse og Underclasfernes Pensionering

Militairetaterne med det Første vil blive forelagt nærværende Rigsdag, og naar dette kan antages at ville skee.

Krigsministeren: Trangen til en Lov, der bestemmer Godtgjørelse for Invaliderne, ligesom ogsaa Trangen til en Lov om Underclasfernes Pensionering, har længe været følt, og Regjeringen har været betænkt paa at afhjælpe denne Mangel, men ønskede naturligvis at bringe Bestemmelserne for begge Militairetaterne under Et, og, uagtet man vel forudsaa, at Nedsættelsen af en Commission vilde trække Sagen noget i Langdrag, ansaae man det dog for den grundigste Maade at behandle Sagen paa. En Commission blev altsaa nedsat af Udvalgte fra begge Militairetater, og forsaavidt der var Tale om tillige at tilveiebringe Midlerne dertil, har man ogsaa tilkaldt Medlemmer af forskellige patriotiske Foreninger, som havde dannet sig for at yde Bidrag til Invalidernes Forsørgelse. En saadan Commission blev sammenkaldt den 4de Februar d. A. Efter de meget betydelige Arbejder, som denne Commission har foretaget, har den den 25de September indsendt til Krigsministeriet Resultatet af disse Arbejder, et Forslag til Invalidernes Forsørgelse og et Forslag til Pensioneringen af Underclasferne i begge Militairetater. Efterat dette Lovforslag er indkommet, har det været under Behandling i Krigsministeriet, i Marineministeriet og i Finansministeriet, som ere de 3 Ministerier, der have vigtige Interesser at varetage ved en saadan Lov. Efterat Lovforslaget har været discuteret af disse 3 Autoriteter, er det blevet forelagt Statsraadet og har været Gjenstand for Statsraadets Prøvelse. Denne Overveielse kan nu omtrent ansees som endt, og Lovforslagene, ledsagede af de udførlige Motiver, hvorpaa Forslagene ere støttede, ere under Udarbejdelse, saa at jeg nærer det Haab, at de kort efter Nytaar skulle kunne forelægges for Rigsdagen. Saameget jeg end beklager, at det ikke har været muligt før, troer jeg dog at turde forstikke, at der med Sagens Fremme ingen Forsømmelse har fundet Sted, og jeg har ikke opgivet Haabet om, at det ogsaa vil være muligt, at Lovforslaget kan gjenneega sine Stadier, inden Rigsdagen afsluttes.

Blechingberg: Ganske vist vil Landstinget virke hvad det formaaer, for at Loven kan, komme ud inden Rigsdagen stilles, skjøndt